DUPĂ 12 ANI, DIN NOU O DIVIZIONARĂ B, ÎN POSESIA TROFEULUI!

FINALA ȘTIUTĂ...

Finala celor 210 minute de joc a prilejuit evoluția a două echipe mai puțin cunoscute marelui public, dar care — spre cinstea lor — și-au disputat sunsele victoriei în spiritul unei pozitive atitudini față de performanță. Ni-l dovedesc, acest lucru, nu numai elementele de apreciere subiectivă, rezultate din aspectul general al întrecerii, ci — mai mult decît atît — în sprijinul calității spectacolului sportiv pledează, acum, la ora bilanțului, și factori obiectivi, de analiză, ai jocului.

Să începem, deci, cu unul dintre aceștia, reprezentînd datele comparative ale FRECVENȚEI ACȚIUNILOR OFENSIVE. Astfel, în prima partidă disputată duminică, **raportul numeric al atacurilor, organizate de cele două echipe, a fost 118—113, în favoarea Chimiei Rm. Vîlcea.** În mod evident un asemenea raport atestă caracterul dinamic al întîlnirii, bogăția fazelor de poartă și marea risipă de energie consumată de jucătorii ambelor formații. Sounînd acest lucru nu vom uita să reamintim însă faptul că, **la un meci obișnuit, între echipe de prima divizie, frecvența medie a acțiunilor ofensive nu depășește cifra de 80!**

Nivelul angajamentului competițional s-a menținut, la cote ridicate (163—90) **și în cea de a doua ediție a finalei, disputată marți, la numai 48 de ore de prima confruntare.**

Cel de al doilea element de obiectivizare a jocului, pe care ne propunem să-l punem în evidență acum, are un caracter tehnic. Înregistrînd modul cum au pasat cele două finaliste, în cursul dublei lor întîlniri, putem consemna următoarele date: Chimia a greșit, duminică seară, 20 de pase, față de cele 25 ale Constructorului (în amîndouă situațiile, cifrele se înscriu în limitele unui coeficient bun); marți seara erorile s-au înmulțit firesc (30 Chimia și 30 Constructorul), dar diferența a crescut în detrimentul gălățenilor așa de mult încît — după părerea noastră — ea a devenit un factor decisiv în desfășurarea jocului.

Așadar, la angajament aproximativ egal, pe plan fizic și moral, tehnica a fost aceea care a făcut departajarea valorică și, de aici și una dintre explicațiile principale ale meritatului succes vîlcean.

...ȘI NEȘTIUTĂ

...Marți seară, sub tribune, la „23 August". Mai e aproape o oră pînă la „a doua finală", după cele 120 de minute de duminică. De afară se aude glasul galeriilor care freamătă, din ce în ce mai tare. Acum, gruparea vîlcenilor e mai puternică. Cam 40 de autobuze și microbuze, plus cîteva mașini mici, au coborît din umbra Coziei în arena scăldată de lucșii puternici ai reflectoarelor. Sub tribune e liniște. O liniște, însă, care nu apasă pe nimeni. Constructorul Galați, această minunată echipă din a treia divizie, se echipează în vestiarul echipei naționale. Chimia Rm. Vîlcea, dincolo, la oaspeți", tot la etaj. Despre finala de duminică nu vorbește nimeni. Parcă nici n-ar fi fost acele 120 de minute de încleștare totală. Toată lumea discută numai de această finală, care se rejoacă. Fără complexe, fără exagerări. Acum jucătorii parcă nici nu au amintiri. Privesc numai înainte, la o cupă pe care fiecare și-o dorește în această seară. **Cernega**, strategul gălățenilor, spune cu convingere: **„Finala nu se va mai rejuca ! În seara asta se decide totul ! Sperăm să fim noi cei fericiți !"**... Peste cîteva minute, dincolo, în tabăra vîlceană, căpitanul Chimiei, **Petrică**, mărturisește și el: **„În seara asta Cupa își alege stăpînul ! Sperăm să vină la Rm. Vîlcea..."** Toată lumea e optimistă. Un optimism, însă, temperat. În fiecare discuție cuvîntul de ordine este **„sperăm !"...**

De afară, se aude tot mai puternic glasul tribunelor. Fiecare galerie cere Cupa. Sub tribune, liniștea devine ceva mai gravă. Se completează foaia de arbitraj. Antrenorul **Dumitru Boieru**, secundat de **Vasile Luban**, foștii săi colegi de defensivă de la Oțelul Galați de acum cîțiva ani, zice cu vădită emoție: **„Azi întîmplarea face să împlinesc 33 de ani. Vă închipuiți cît doresc să cîștig aceștia, această Cupă. Nu știu care va fi finalul, dar cred că băieții noștri au făcut o figură excelentă în această ediție !". Dumitru Dragomir**, secretarul Chimiei Rm. Vîlcea, la cei 28 de ani ai săi, fost fundaș dreapta al echipei pînă anul trecut cînd un accident la scos din teren, pul vîlcenilor e mai puternic. Cam 40 de autobuze și microbuze, plus cîteva mașini mici, au coborît din umbra Coziei în arena scăldată de lucșii puternici ai reflectoarelor. Sub tribune e liniște. O liniște, însă, care nu apasă pe nimeni. Constructorul Galați, această minunată echipă din a treia divizie, se echipează în vestiarul echipei naționale. Chimia Rm. Vîlcea, dincolo, la oaspeți", tot la etaj. Despre finala de duminică nu vorbește nimeni. Parcă nici n-ar fi fost acele 120 de minute de încleștare totală. Toată lumea discută numai de această finală, care se rejoacă. Fără complexe, fără exagerări. Acum jucătorii parcă nici nu au amintiri. Privesc numai înainte, la o cupă pe care fiecare și-o dorește în această seară. **Cernega**, strategul gălățenilor, spune cu convingere: **„Finala nu se va mai rejuca ! În seara asta se decide totul ! Sperăm să fim noi cei fericiți !"**... Peste cîteva minute, dincolo, în tabăra vîlceană, căpitanul Chimiei, **Petrică**, mărturisește și el: **„În seara asta Cupa își alege stăpînul ! Sperăm să vină la Rm. Vîlcea..."** Toată lumea e optimistă. Un optimism, însă, temperat. În fiecare discuție cuvîntul de ordine este **„sperăm !"...**

De afară, se aude tot mai puternic glasul tribunelor. Fiecare galerie cere Cupa. Sub tribune, liniștea devine ceva mai gravă. Se completează foaia de arbitraj. Antrenorul **Dumitru Boieru**, secundat de **Vasile Luban**, foștii săi colegi de defensivă de la Oțelul Galați de acum cîțiva ani, zice cu vădită emoție: **„Azi întîmplarea face să împlinesc 33 de ani. Vă închipuiți cît doresc să cîștig aceștia, această Cupă. Nu știu care va fi finalul, dar cred că băieții noștri au făcut o figură excelentă în această ediție !". Dumitru Dragomir**, secretarul Chimiei Rm. Vîlcea, la cei 28 de ani ai săi, fost fundaș dreapta al echipei pînă anul trecut cînd un accident la scos din teren,

BUCUREȘTI. Moment de mare tensiune în tota buturilor Chimiei. „Periculoi nr. 1", VOICHIN, s-a înălțat deasupra lui STANA, dar mingea a păcălit întregul buchet de jucători și a ieșit în afara terenului.
Foto : D. NEAGU

PRIMA FINALĂ

CHIMIA Rm. Vîlcea — CONSTRUCTORUL Galați 1—1 (1—0, 1—1)

AU MARCAT : SUTRU (min. 39), CERNEGA (min. 65).

STADIONUL „23 August" ; nocturna ; timp foarte bun ; aproximativ 20 000 de spectatori.

CHIMIA : STANA — Burlacu, CIOBANU, PINTILIE, Petrică — HAIDU, IONESCU — Sutru (min. 73: Orovitz), Iordache.

CONSTRUCTORUL : SERBĂNOIU — Botea, OLTEANU, PODEȚ, Pearu — PLOEȘTEANU, CERNEGA — Ghiea (min. 77 : Stoicru), VOCHIN, IONIȚĂ, MANTA.

ARBITRU : A. BENTU (București).

A DOUA FINALĂ

CHIMIA Rm. Vîlcea — CONSTRUCTORUL Galați 3—0 (1—0)

AU MARCAT : IORDACHE (min. 8), GOJGARU (min. 58 și 86).

STADIONUL „23 August" ; nocturnă ; timp excelent ; 22 000 de spectatori.

CHIMIA : Stanu — Burlacu, Ciobanu, PINTILIE, Petrică — HAIDU, DONOSE — Sutru, GOJGARU (min. 83 : Popescu), IONESCU, IORDACHE (min. 78 : Tiffert).

CONSTRUCTORUL : Serbănoiu — Botea, OLTEANU, Podeț, Pearu (min. 59 : Adamache) — Ploșteanu, CERNEGA — Ghiea (min. 61 : Stoicru), VOCHIN, Ioniță, MANTA.

ARBITRU : N. PETRICEANU (București).

CHIMIA Rm. Vîlcea — CONSTRUCTORUL Galați

O CÎȘTIGĂTOARE MERITUOASĂ — O FINALISTĂ DEMNĂ DE LAUDE

De fapt, de cîteva zile, Chimia Rm. Vîlcea nu mai este... Chimia, ci a devenit **Clubul sportiv Rm. Vîlcea.** Din această cauză în caseta alăturată veți întîlni funcțiile de **președinte al clubului** și **secretar al clubului.** Asociația sportivă Chimia a încetat, deci, să mai existe, dar echipa de fotbal, sub acest nume, rămîne cunoscută prin calificarea ei în finala „Cupei Românieî", din acest an.

Cum s-au petrecut faptele ? **„Pe nesimțite ! Nici noi nu știm. Mai întîi ne-am prezentat la meciuri pentru că... am fost programați ! Cînd am ajuns însă în fața echipelor din „A", ne-am zis că trebuie să apărăm onoarea „B"-ului. Și am cîștigat. Ne-am zis atunci că ce-ar fi dacă... Nu, nu ne duceam, totuși, atît de departe cu gîndul. Ne era frică. Dar am cîștigat din nou. Și atunci am început să credem în noi, în posibilitățile noastre. Și uite așa, pe nesimțite, am ajuns în finală. Dacă se uitau înapoi ne apucă amețeala !"**, ne spuneau **Orovitz, Burlacu** și **Petrică** cu cîteva zile înaintea primei finale, aceea de duminică.

Se prea poate ca Chimia — adică C. S. Rm. Vîlcea, după denumirea sa actuală — să se fi calificat **pe nesimțite**, dar a trimite în tribune, în rîndul spectatorilor, nu mai puțin de... șase echipe dintre care trei de Divizia A, înseamnă însă că formația din Rm. Vîlcea are și niște calități, s-a prezentat, adică, în fața partenerelor de întrecere cu niște atu-uri. Și acestea au fost, după părerea noastră, **excelenta pregătire fizică** acumulată în orele de antrenament de astă-iarnă din parcul Zăvoi, sau în crosurile de pe deasul Capela ; **o tehnicitate destul de bună.** În orice caz nu sub aceea a unor echipe din prima divizie, fapt ce poate fi demonstrat prin existența în 11-le alimat în partidele din „Cupa României" a victoriei internaționali A și de juniori (**Haidu, Stana, Donose**) și a unor fotbaliști ce au activat și în prima divizie (în afara celor trei numiți mai sus, **Burlacu** — C.F.R. Cluj, **Orovitz** — Steagul roșu Brașov, **Iordache** — Petrolul) ; apoi, **mobilitatea tactică a echipei,** adaptarea la un joc în funcție de adversar, adică așa cum s-au comportat vîlcenii atît în partida cu Metalul București, cît și în prima finală susținută în compania Constructorului, cînd au știut să se și apere, dar să și atace cu știința unei formații aflată de multă vreme în partea de sus a primului eșalon al fotbalului românesc. Să amintim, de asemenea, forța pe care o dă echipei **excelenta pregătire psihică** a jucătorilor, cei mai mulți dintre ei tineri, aflați la vîrsta dorinței de afirmare.

Beneficiind de o conducere tehnică ce se dovedește valoroasă (să amintim doar faptul că prof. **D. Anescu,** vîlcean și el, s-a specializat în promovarea echipelor ce le antrenează, ca de pildă C.I.L. Rm. Vîlcea și Lotrul Brezoi, ajunse în Divizia C ; aducerea Chimiei în finala „Cupei Românieî" nu poate fi considerată și ea o promovare într-o categorie superioară ?), de oameni de specialitate în conducerea treburilor clubului sau secției (secretarul clubului, **D. Dragomir,** a fost jucător în echipă, iar președintele secției, **Radu Licea,** un adevărat polisportiv), nu e de mirare reușita echipei.

Să notăm, în încheiere, că **Chimia a ajuns în finala Cupei jucînd un singur meci acasă :** (1—0 cu Steagul roșu Brașov ; în rest, vîlcenii au jucat numai în deplasare, la Găești, Craiova, Hunedoara, Ploiești, Pitești și acum, de două ori, în Capitală).

Mircea TUDORAN

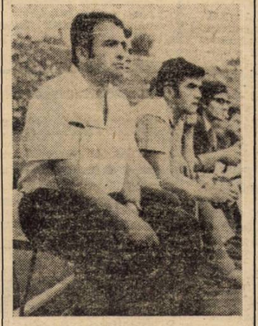

Antrenorul D. ANESCU privește liniștit jocul echipei sale...

Constructorul Galați nu trebuie considerată, așa cum ne-ar tenta s-o facem surprinzătoarea sa calificare în finala cupei, drept o „cometă" a fotbalului nostru. Nu. Acest unspreceze masiv și sobru a marcat de multă vreme o ascensiune constantă, ilustrată atît de reușitele din Divizia C, cît și de însuși itinerariul său din „Cupa României".

Să ne explicăm. În campionat Constructorul — considerată ca a treia echipă a orașului de pe Dunăre — s-a angajat cu toată forța spre a veni în „B", alături de F.C. Galați și C.S.U. Performanțele acestei primăveri, pregătite îndelung și în antrenamentele din vara trecută dar, mai cu seamă, prin spartanele sedințe de pregătire din iarnă, au venit în mod firesc pentru cine a urmărit îndeaproape viața întregului lot și, mai cu seamă, străduințile și ambițiile unui antrenor tînăr, **Vasile Luban,** un tehnician care se poate impune și mai mult în fotbalul nostru, pleacînd de la încurajatorul sezon al primăverii 1973.

Secundat cu prîcepere de colaboratorul său **Dumitru Boieru,** antrenorul Constructorului a clădit o echipă și în sens tactic, dar și în interpretarea obișnuită a cuvîntului, deosebit de eficace, din care cinci jucători, cîteva titulari au venit de la alte cluburi sau asociații ; era vorba, deci, de o pretențioasă operație de asamblare, pe care inimosul, energicul și cerebral, în același timp, antrenor din Galați a săvîrșit-o cu prîcepere, așa cum s-a văzut din întregul mers al remănîtatului „unspreceze" pe durata sezonului 1972/1973. Constructorul a încheiat întrecerea din seria a IV-a a Diviziei C pe primul loc, cu un avans de opt puncte față de următoarea clasată, Oțelul Galați.

Performanța anunța ceva pentru cine dorea să o interpreteze. Între timp, au venit jucătorile de cupă și, încet-încet, gălățenii s-au despins din imensul grup al formațiilor de „C" și „B", începînd o veritabilă „vînătoare" a formațiilor de „A". Acum, panoplia sa competițională cuprinde nu mai puțin de patru „prețioase trofee" din prima divizie. Așa cum s-a mai spus și s-a mai scris, isprava Constructorului nu e produsul unor circumstanțe de moment, al unei șanse sportive. Ea a

VASILE LUBAN, într-o ipostază specifică antrenorului care trăiește intens meciul

ajuns în finala cupei, PRIN JOC, PRIN COMPORTARE CONSTANT BUNĂ, PRIN MERITELE SALE. Să vedem care au fost mijloacele principale de exprimare în teren a acestei meritoase formații.

Vom remarca de la bun început **pregătirea fizică, rezistența, calitățile titularilor.** Mai departe trebuie subliniată **voința și ambiția tuturor jucătorilor :** nici o abandonare de la efort, nici o imputare, sportivitate exemplară. Pe aceste trăsături, o **tehnică mulțumitoare,** ba chiar remarcabilă la unii jucători (**Cernega, Manta, Vochin, Olteanu, Șerbănoiu**), o ingăduit asimilarea unor idei moderne de joc. Gălățenii utilizează cu mare randament pasa lungă, element care îi ajută să construiască contraatacuri de mare eficacitate (vîrf de lance este **Vochin**), dar — în același timp — preocuparea pentru construcție, pentru atacurile poziționale nu dispare, nu e abandonată. Să sperăm că acest sezon unic în viața formației din Galați nu-i va altera comportarea sub toate aspectele și că, dimpotrivă în viitoarea stagiune — pe care o atacă de pe poziția Diviziei B — Constructorul va face din succesele actuale o trambulină spre noi decolări.

Gheorghe NERTEA

PREȘEDINTELE CLUBULUI : **Alexandru Petrescu.**

SECRETARUL CLUBULUI : **Dumitru Dragomir**

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE FOTBAL : **Radu Licea**

ANTRENOR : **Dumitru Anescu** (37 ani). Se ocupă de pregătirea echipei din toamna anului 1971, înainte a antrenat formația Lotrul Brezoi

MEDIC : **Marius Mărgărit**

Lotul de jucători :

PORTARI : **Stana** (22 ani, provine de la Dinamo București ; de 12 ori internațional juniori), **Rumbescu** (23 ani, T.U.G. București — 1963).

FUNDAȘI : **Burlacu** (29 ani, C.F.R. Cluj — 1971), **Ciobanu** (23 ani, Foresta Cartea de Argeș — 1968), **Pintilie** (21 ani, produs al Centrului de juniori Chimia — 1967), **Petrică** (29 ani, produs al Centrului de juniori Chimia ; prins în 1972 a jucat la T.M.B.), **H. Popescu** (25 ani, Electroputere Craiova — 1970).

MIJLOCAȘI : **Donose** (21 ani, Unfversitatea Craiova — 1973, de 25 de ori internațional juniori), **Haidu** (31 ani, Dinamo București — 1972, de 6 ori internațional A), **I. Ionescu** (25 ani, Automatica București — 1969).

ATACANȚI : **Șutru** (22 ani, Dinamo Obor — 1972), **Orovitz** (23 ani, Steagul roșu Brașov — 1971) **Gojgaru** (22 ani, T.M.B. București — 1972), **Iordache** (24 ani, Steagul roșu Brașov — 1972), **Tiffert** (30 ani, Oltul Rm. Vîlcea — 1964), **Ghițulescu** (22 ani, Dinamo Obor — 1972).

DRUMUL PARCURS PÎNĂ ÎN FINALĂ : 1—0 cu Chimia Găești (deplasare), 1—0 cu Electroputere Craiova (d), 1—0 cu Steagul roșu Brașov (acasă), 1—0 cu C.F.R. Cluj (d), 2—1 cu F. C. Argeș (d), 2—2 și 7—6 după executarea penaltyurilor cu Metalul București (d).

CARTE DE VIZITĂ

PREȘEDINTELE ASOCIAȚIEI : ing. **Ștefan Rădvan**

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE FOTBAL : ing. **Ali Sezai**

ANTRENORI : **Vasile Luban** (34 ani). Se ocupă de pregătirea echipei din anul 1971. Înainte a antrenat formația de juniori F. C. Galați cu care — în 1970 — a ajuns în turneul final. **Dumitru Boieru** — antrenor secund.

Lotul de jucători :

PORTARI : **Șerbănoiu** (31 ani, provine de la Oțelul Galați — 1963), **Moreni** (32 ani, Siderurgistul Galați — 1964) ;

FUNDAȘI : **Botea** (24 ani, F. C. Constanța — 1970) ; **Olteanu** (29 ani, Ceahlăul P. Neamț — 1969) **Podeț** (28 ani, Gloria C.F.R. Galați — 1969) ; **Petrea** (24 ani, Gloria C.F.R. Galați — 1972) ; **Adamache** (21 ani, promovat de la juniori) ; **Vulpeanu** (33 ani, F. C. Argeș — 1969) ;

MIJLOCAȘI : **Ploșteanu** (19 ani, promovat de la juniori) ; **Cernega** (29 ani, U.T.A. 1963) ; **Antipa** (18 ani, promovat de la juniori) ;

ATACANȚI : **Ghiea** (22 ani, promovat de la juniori) ; **Vochin** (23 ani, F. C. Argeș — 1970) ; **Ioniță** (27 ani, F. C. Argeș — 1969) ; **Manta** (23 ani, Flacăra Moreni — 1969) ; **Cristescu** (24 ani, promovat de la juniori) ; **Stoicru** (31 ani, C.S.U Galați — 1971).

DRUMUL PARCURS PÎNĂ ÎN FINALĂ : cu Delta Tulcea (deplasare) 6—0 ; Comerțul Brăila (acasă) 2—1 ; U.R.A. Tecuci (d) 1—1 ; C.S.U. Galați (a) 1—0 ; Progresul Brăila (a) 2—0 ; Jiul (a) 1—0 ; Dinamo (Ploiești) 1—0 ; S. C. Bacău (București) 1—1 ; Steaua (Ploiești) 2—2.

CARTE DE VIZITĂ

UN NOU TROFEU ÎN VITRINA CLUBULUI:

DINAMO BUCUREȘTI — CAMPIOANĂ NAȚIONALĂ ȘI LA JUNIORI...

Începută la 3 septembrie 1972, a 28-a ediție a campionatului republican al juniorilor și școlarilor s-a încheiat duminică seara, pe Stadionul „23 August", la lumina reflectoarelor, în deschidere la prima manșă a finalei Cupei României. **După 1 456 meciuri disputate în cele opt serii ale campionatului ; după 24 de partide programate în cele patru grupe ale turneului final ; după cele două aprige semifinale de la Galați** (Dinamo — Metalul, 5—3) **și Sighișoara** (Vagonul — U.T.A., 5—3), **cînd numai precizia în executarea penalty-urilor a jucătorilor respectivelor echipe a înclinat balanța spre una din echipe.** Și, cele două formații — din cele 112 aliniate la startul întrecerii — desemnate să joace finala au fost **DINAMO BUCUREȘTI** și **VAGONUL ARAD.**

Echipa clubului din șoseaua Ștefan cel Mare a mai cîștigat o dată campionatul, în 1960—1961, fiind la un pas de al doilea titlu anul trecut, cînd a pierdut cu 1—2, în finală, la Universitatea Cluj.

Vagonul Arad, în schimb, s-a aflat pentru prima dată la... porțile marelui succes în campionat, după ce, în preajmă, și-a croit drum spre finală întrecînd pe fosta campioană („U" Cluj) și pe rivala sa din orașul de pe Mureș, U.T.A.

FINAL CU SUSPENS

Istoria finalei era gata-gata să se repete aidoma celei de anul trecut. Dinamo a deschis relativ repede scorul (min. 16 — VRINCEANU, cursă spectaculoasă de circa 25 m, șut precis, din fuleu, în colțul lung). Anul trecut marcase Roșu. Dar Vagonul, echipă alcătuită din jucători bine făcuți și extrem de ambițioși, n-a depus armele (așa cum o făcuse și „U" Cluj cu 12 luni în urmă) ci a început să iasă tot mai hotărît la atac, să forțeze rechia dinamovistă, bine păzită și dirijată de căpitanul ei, **Teodor Lucuță,** campion național și la senfor, titlu cucerit cu numai opt zile în urmă ! Elevii antrenorului **A. Hăran** au avut o bună ocazie în min. 25 (**Nădăban**), au ratat-o, amînînd pentru repriza secundă revenirea, accentuată și de retragerea timpurie în apărare a dinamoviștilor, în scopul păstrării avantajului. Vagonul a legat mai bine jocul în ultimele 40 de minute, a produs cîteva brese în dispozitivul apărării dinamoviste, care n-au fost însă fructificate. Și totuși arădenii au egalat (min. 67 — FODOR) ca urmare a unei greșeli a lui **Lucuță** și **Caraivan.** Jocul s-a încins, combinațiile au căpătat culcare și spectaculozitate, ambele echipe aruncînd în luptă toate forțele lor, dar tocmai atunci a intervenit... fluierul final al arbitrului **Nicolae Rainea.**

A urmat ovația lungă, mult gustat de public a penalty-urile. Primul 1-a executat **Vrinceanu** : 2—1. Apoi, în ordine : **Fodor** — ratare ; **Lucuță** 3—1, **Gingă** : 3—2 ! **Constantinescu** : 4—2 ; **Iuhasz** : ratare ; **Augustin** : 5—2, **Nădăban** : ratare, **Caraivan** : 6—2 și **Hamza** : 6—3 ! **Dinamo a devenit, astfel, a 28-a campioană a țării.**

DINAMO — VAGONUL 6—3 (1—0, 1—1)

AU MARCAT : Vrinceanu (min. 16) : Fodor (min. 68). Dinpenalty au înscris : Vrinceanu, Lucuță, Constantinescu, Augustin, Caraivan — respectiv Gingă și Hamza.

Finala s-a jucat pe stadionul „23 August", în prezența a circa 15 000 de spectatori. În prima repriză a pleuat : DINAMO BUCUREȘTI : Caraivan — Năpoiu, Lucuță, Constantinescu, Dorobanțu — Ficrariu, Augustin, Marin — Cristea, Berica (min. 68 : Ungureanu), Vrinceanu.

VAGONUL ARAD : Sucău (min. 78 : Kiss) — Török, Csecs, Gali (min. 78: Gingă), Hamza — Nădăban, Balica, Iuhasz — Socaciu (min. 46: Moraru), Fodor, Stanca.

A arbitrat NICOLAE RAINEA (Brlad).

I. NUNWEILLER

GH. LIMONA

T. LUCUȚA

Duminică seară, pe marea scenă a fotbalului de pe stadionul „23 August", luminată feeric, a avut loc, conform unor vechi uzanțe statornicite de F.R.F., festivitatea de premiere a laureaților sezonului 1972/1973. Pe podium, trei personaje fericite din lumea fotbalului cărora tovarășul **Nicolae Pescu,** vicepreședinte al forului de specialitate, le-a înmînat frumoase cupe de cristal.

Cei aproape 20 000 de spectatori și sutele de mii de telespectatori au aplaudat pe...

● **ION NUNWEILLER, antrenorul echipei Dinamo, noua campioană națională a României.** Primind marea cupă ce se acordă laureatei (medaliile de aur și tricourile vor fi înmînate la primul meci oficial al echipei în sezonul de toamnă), acest admirabil și tenace om, se revedea cu ani în urmă, în calitate de jucător și căpitan al echipei din șoseaua Ștefan cel Mare, ca martor-pârtaș la alte satisfacții întruchipate în colecția marilor trofee ce stau în vitrina clubului. Ultima oară, cu cinci ani în urmă, tot într-o duminică răcoroasă de iunie, de pe același loc, arăta tribunelor Cupa României pe care o cîștigase în memorabila finală cu rivala sa, Rapid. Acum, trofeul acordat echipei este infinit mai prețios pentru simplul fapt că el atestează în plus, nouă sa calitate de antrenor al unei formații care, condusă magistral spre victorie, și-a văzut încununată munca depusă într-un sezon cu „suspense uri" și deosebit de dificil

● **GHEORGHE LIMONA — arbitrul nr. 1 al anului competițional 1972/1973,** unul din galeria celor mai buni cavaleri al fluierului, la ora actuală. Prezent la 31 de jocuri, dintre care 11 la centru în Divizia A și 7 delegări în partidele internaționale — cu un palmares general de 1 014 meciuri la activ — **Gheorghe Limona** s-a distins prin prestanță, competență, fermitate și, de ce nu, chiar prin eleganță în teren, la centru sau la tușă. Acest titlu pe care-l onorează din plin și pe care l-a mai cîștigat în anul competițional 1969/1970, este consecința logică a judecății Colegiului central al arbitrilor, judecată fundamentată pe criteriile notelor acordate de diverși factori de răspundere, printre ei numărîndu-se și cronicarii ziarului „Sportul" și al revistei „Fotbal"

● **TEODOR LUCUȚA,** căpitanul echipei de juniori **Dinamo** Primind **cupa ce** se acordă celor mai buni tineri fotbaliști ai țării, acest jucător decsebit de înzestrat realizează o performanță de invidiat și extrem de rară : la numai șapte zile de ani cucerise cu seniorii primul titlu al țării, iată-l din nou „medaliat cu aur", terminînd astfel junioratul cu un excelent calificativ. Ziua de duminică 1 iulie 1973 sîntem siguri că va rămîne memorabilă pentru acest talentat jucător care a intrat în fotbal pe ușa din față. Important este ca el, înlocuitorul de mîine al lui Deleanu, să aibă mereu în față acel crez al permanentului devotament față de marea performanță.

Tuturor, ca și lui ION OBLEMENCO, golgeterul campionatului, reținut la Craiova pentru examenul la Facultatea de Științe economice, în numele cititorilor revistei noastre, le adresăm calde urări și noi succese în activitatea de viitor.

Stelian TRANDAFIRESCU

ATU-URILE ÎNVINGĂTOAREI

Pentru a ajunge în posesia titlului, noua campioană a parcurs un drum anevoios, extrem de greu, presărat cu multe, foarte multe obstacole. A trebuit mai întîi să cîștige seria a II-a a campionatului (26 19 5 2 56—12 43 p), la mare luptă cu **F. C. Constanța** (26 18 6 2 70—17 42 p) și **Steaua București** (26 19 3 4 82—25 41 p). Apoi, la turneul final, după o victorie dificilă (1—0) obținută în fața **Liceului de fotbal Bacău,** au urmat un 4—0 cu **Viitorul Vaslui,** un egal cu **Rapid București** (0—0) și calificarea în semifinală, în care a învins o altă pretendentă la titlu : **Metalul București.** Mai dezinvolți în executarea loviturilor de la 11 m, dinamoviștii au obținut dreptul de a-și disputa din nou tricourile de campioni, ca și anul trecut. Numai că de astă dată le-au și... îmbrăcat. Performanță meritorie a echipei pregătită de antrenorul **Ștefan Stănculescu,** reprezentanta unui club puternic, a unui centru cu 224 de copii și juniori (4 echipe de juniori și 7 de copii), căruia i s-au creat excelente condiții materiale.

Dinamo își datorează titlul : 1. APĂRĂRII, compartiment foarte bine pus la punct (**Caraivan — Stanciu, Lucuța, Constantinescu, Dorobanțu**) care în 31 de meciuri jucate în campionat a primit doar 12 goluri(!), excluzînd penalty-urile din semifinală și finală. 2. COMPORTĂRII CONSTANT BUNE A CELOR TREI JUCĂTORI — VÎRFURILE ATACULUI (LUCUȚA, VRINCEANU, CARAIVAN) din ordinea lotului. 3. Virtuozității cu care a folosit CONTRAATACUL lansat de mijlocași (**Marin Fierariu,** dar îndeosebi de **Ionel Augustin**) și purtat în viteză de **Vrinceanu, Mercea, Cristea.** Și, credem că nu greșim dacă afirmăm că, în ultimă instanță, **Dinamo își datorează titlul și portarului Caraivan.** Știam că goal-keeper-ul dinamoviștilor va apăra, în finală, cel puțin un penalty. Pentru că, în mai multe rînduri, l-a trecut la executarea loviturilor de pedeapsă, ne-am amintit o întîmplare petrecută, în iarnă, pe stadionul din Bursa, unde naționala de juniori se afla în turneu. Acolo, și nu numai acolo, **Ion Voinescu,** fostul portar al naționalei și C.C.A., l-a învățat pe **Ciurea** și **Caraivan** CE TREBUIE SĂ FACĂ un portar în timpul executării penalty-urilor : **„Ochii numai pe mingea. Nu porni pînă în clipa loviriî balonului ! Repet, concentrare maximă, nu privi jucătorul ! Doar mingea..."**. Duminică seară, **Caraivan,** cu ochii... numai pe minge, a apărat două penalty-uri, al treilea fiind tras în bară de **Nădăban.** Și Dinamo a cîștigat la penalty-uri ca și semifinala.

Laurențiu DUMITRESCU

APLAUZE PENTRU LAUREAȚI